

Асен Разцветников

На сватба

Заправила се сватба в село. Мало и голямо отишло. Рекъл и Глупчо да иде. Обул си новите потури, препасал алени пояси и кривнал калпак над ухо. Огледал се на джама, поухилил се и доволен тръгнал.

Като стигнал до портата, гледа – дворът пълен. Моми, момци, булки, баби, дечица. Играят, та се късат.

– Брей, че много свят! – рекъл си Глупчо. – И всички момци все с нови потури, алени пояси и кривнати калпаци. Я да си извадя крайчеца на пошчето над пояса, че току-виж загубил съм се. Как ще се позная после между толкова хора?

Измъкнал той крайчеца на шареното си пошче на пояса и влязъл.

Играл, ихкал, гледа по едно време – срещу него момък, а от пояса му се подава шарено пошче. Попипал се Глупчо: на неговия пояси няма пошче.

– Майчице, загубих се! – пошепнал си той, па отишъл при момъка и го попитал:

– А бе, байо, това пошче да не е било загубено, че да си го намерил?

– Не съм го намерил. Мое си е.

– Ама ти ли го запъхна на пояса си?

– Аз ами, че да не си ти.

– Хубава работа! Щом като е тъй, ти си тогава аз. Ами аз кой съм?

– Кой си ти ли? – учудил се момъкът. – Тебе, байно, май много са те калесали. Хортуваш като пиян. Какво искаш?

– Казвам, че ти си Глупчо, ами аз тогава кой съм?

Момъкът го шляпнал по бузата.

– Олелее, тичайте бре, хора, пребиха ме! – развикал се Глупчо.

Дотърчали сватбарите, разтървали ги. Струпали се край Глупча и взели да го разпитват:

– Какво има бе, какво е станало?

– Щеше да ме пребие.

– Кой?

– Аз – отговорил Глупчо.

– Ти да не се подиграваш с хората, че ей сегичка ще ти наместим кокалите, ако са се нещо поразглобили! – рекли сватбарите. – Кой си ти, дете си дошъл да ни размиряваш сватбата?

– Колкото знаете вие, толкова и аз. Нали и аз туй питам.

Сватбарите кипнали, па го натупали и изхвърлили из портата. Глупчо си отърсил дънцето на потурите, седнал до плета, поплакал, па си рекъл:

– Лоши сватбари, брей! Другиго биха и толкова ме боли, ами ако бяха били мене? Как щях да изтрая, хич не знам!

КРАЙ

© Асен Разцветников

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8888>]